

To af de ærede Talere omtalte et Spørgsmaal, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det er Spørgsmaalet om, hvorfor Statsbanernes 15de Lønningsklasse ikke faar midlertidigt Lønningstillæg; saaledes forstod jeg den ærede Taler. Det hænger sammen med, at Statsbanernes Personales Lønningsforhold i det hele er ordnet ved Lønningslov efter den 1. Januar 1899. Der staar i § 4, at „Personer, hvis Lønninger ere ordnede ved Lønningslove efter 1. Januar 1899, faa ikke Tillæg efter nærværende Lov“, og i Lønningsloven for Statsbanerne ere disse Mennesker jo samlede i den saakaldte 15de Lønningsklasse. Der er ganske vist ikke normeret nogen bestemt Løn for dem, hvilket følger af, at de ere dag-, uge- og timelønnede, men deres Forhold i saa Henseende ere dog blevne ordnede, ligesom der er givet dem Pensionsret. Det er blevet forstaaet saaledes, at naar en Lønningslov, der omfatter dette Personale, overhovedet er givet, falder det midlertidige Lønningstillæg væk, og det er ikke noget, der kan være ubekendt for Rigsdagen, det er heller ikke noget, der staar uhjemlet her. Thi paa det Finanslovsforslag for 1905—06, som blev forelagt af min Forgænger, findes der en Bemærkning til § 6, der udtrykkeligt gør opmærksom paa: at herefter vil Statsbanernes Skrivere, Medhjælpere og Medhjælperker, Billettrykkere og Telegrafister være det eneste Personale, paa hvem de i de senere Aar givne Love om midlertidigt Lønningstillæg finder Anvendelse. Dette har altsaa været oplyst paa Finansloven, og der er ingen, der har udtalt sig derimod. Der er heller ikke truffet nogen Foranstaltning eller Henstilling fra Finansudvalget, der er gaaet derimod. Det er altsaa noget, der maa anses for at være fastslaaet; derved er der sikkert ingen Ting at gøre. Men med Hensyn til at faa Ensartethed og saa vidt muligt Liberalitet ind i Fortolkningen af denne Lov skal jeg for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, og jeg vil bede de ærede Medlemmer, der nu i Almindelighed have fremført deres Klager, om at de ville være behjælpelige med at Klagerne fremkomme konkrete og bestemte i hvert enkelt Tilfælde, hvor en Forurettelse antages at være sket.

Martin Olsen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han beredvilligt erklærer, at han vil være behjælpelig med at faa tilvejebragt Ensartethed i de forskellige Afgørelser. Jeg skal for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, for at der

kan fremkomme Klager om bestemte Forhold. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister allerede af egen Drift vil lade foretage Undersøgelse med Hensyn til det, der her er fremkommet. Jeg tør da maaske slutte deraf, at denne Undersøgelse ogsaa vil komme til at dreje sig om indeværende Aar. De tilstedeværende Vilkaarligheder have, som jeg har antydet, strakt sig over alle Aarene, hvori dette Tillæg har bestaaet, men jeg gaar ikke saa vidt, at jeg vil have, at en Oprettelse skal have tilbagevirkende Kraft til de foregaaende Aar, men blot til det indeværende. Hvis Holmens Arbejdere ikke i en ikke alt for fjern Fremtid høre noget om en forandret Afgørelse af denne Sag, antager jeg, at man derfra vil tillade sig at fremkomme med en Klage ad den tjenstlige Vej.

Sigvald Olsen: Ogsaa jeg maa takke Ministeren, fordi han lovede at tage Hensyn til de fremsatte Anker imod den Maade, hvorpaa Loven udføres. Dog maa jeg sige, at jeg ikke tror, at den Fortolkning, som den højtærede Minister giver af § 4, er rigtig, at de, der høre til 15de Lønningsklasse, ikke skulde kunne komme med i Betragtning, fordi deres Lønningsforhold ere ordnede ved Loven af 1. Januar 1899. Denne Lov er jo kun en midlertidig Lønningslov, og Meningen med den, da den blev forelagt, var at komme bort fra Benævnelsen Dyrtidstillæg, som jo vil sige et Tillæg til saadanne Statsfunktionærers Løn, der ikke hidtil havde faaet deres Løn forbedret. Det var absolut Meningen. Jeg ser, at Ministeren for offentlige Arbejder ryster paa Hovedet, men det var absolut Meningen, at det skulde komme alle dem til gode, som ikke havde faaet deres Lønforhold forbedrede. Naar man nu vil fortolke det derhen, at de have faaet deres Lønforhold ordnede, saa have de ganske vist faaet dem ordnede, idet de ere komne med ind under Lønningslovene, men de have ingen Lønningsforbedring modtaget, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, idet jeg tror, jeg har Ret i min Opfattelse, at der sigtes til en Lønningsforbedring, ikke en Lønningsordning.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at § 4 jo netop bruger det Udtryk: Personer, hvis Lønning er ordnet ved Lønningslove efter 1. Januar 1899, faa ikke Tillæg efter nærværende Lov. Der